

BIBELSK TRO

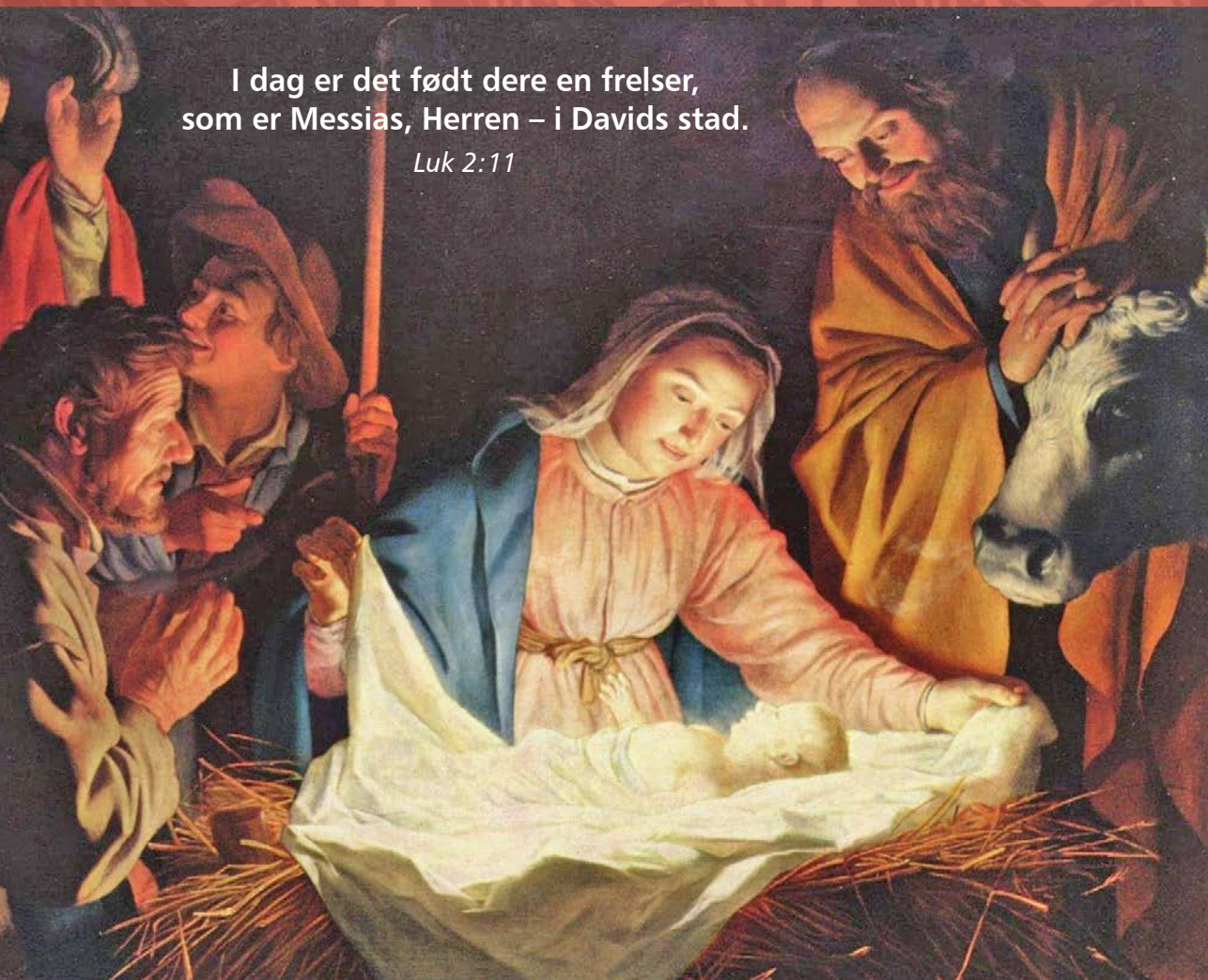

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

6/2022
31. årgang

I dag er det født dere en frelser,
som er Messias, Herren – i Davids stad.

Luk 2:11

I dette nummeret:

- Juleevangeliet i møte med den store sannheten og den store løgneren
- Det skjedde i de dager
- Profeten Jonas – et budskap for vår tid

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Aksell
Tlf: 40 50 12 00

Foto på forsiden:
Gerd Altmann,
Pixabay

Juleevangeliet i møte med den store sannheten og den store løgner	
<i>Leder. Av Eivind Gjerde</i>	4
Velkommen	
<i>Sang. Av Jonas Dahl</i>	6
Han skal kalles den Høyestes Sønn	
<i>Andakt. Av Ludvig Hope</i>	7
Det skjedde i de dager...	
<i>Trossannhet. Av Kjell Dahlene</i>	7
En julepreken på vers	
<i>Sang. Av Gunnar Holth</i>	10
Derfor ble Jesus født i Betlehem	
<i>Trossannhet. Av Ove Eikje</i>	12
Å Betlehem, du vesle by	
<i>Sang. Av Phillips Brooks</i>	14
Julens tegn	
<i>Bokklipp. Av Carl Fr. Wisløff</i>	15
Ett mål	
<i>Trosblikk. Av Nils Dybdal-Holthe</i>	17
Under nådens himmellys	
<i>Bibelforum. Av Olav Hermod Kydland</i>	17
Profeten Jona – et budskap for vår tid	
<i>Fra bibelhistorien. Av Jon Olav Østhus</i>	20
Når grensene viskes ut blir det meste mulig	
<i>Åndssituasjonen. Av Kjell Skartveit</i>	26
Om syndene er...	
<i>Bokklipp. Av Gudmund Vinskei</i>	28

**Vår Frelser han tok våre synder på seg,
utslettet så mildelig brøden.
Han fører oss alle på himmelens vei
og løser vår sjel ifra døden.
Det ville vår Herre oss unne.**

(Nr. 647 vers 3 i Sangboken)

Juleevangeliet i møte med den store sannheten og den store løgnen

AV EIVIND GJERDE

Vi lever i en syk og ond tid. Den største løgnen og de mange løgnene som følger av den, forkynnes som aldri før. Den store sannheten og de mange sannhetene som følges av den, undertrykkes, neglisjeres og forfølges som aldri før.

Hva er den store løgnen og hva er det store sannheten?

Den store løgnen som forkynnes i dag er at det ikke finnes noen Gud. Gud har heller ingen Sønn. Riktig nok har personen Jesus fra Nasaret levd på jorden i sin tid, men han er død og begravet for lenge siden. Han levde i Jødeland og var en stor lærer, et godt menneske og et forbilde som har påvirket vår kultur i stor grad. Men det var også alt han hadde å bidra med.

I tillegg til ham, har mange andre store religiøse personligheter påvirket historiens gang, slike som Buddha, Konfutse, Muhammed, Luther og Moder Theresa. Jesus fra Nasaret var bare en av mange store og gode lærere.

Denne fornektelsen av Gud og hans Sønn, Jesus Kristus, har fått de mest alvorlige følger for vårt land og vår vestlige kultur. Vi har havnet i et moderne hedenskap. Hedenskapet åpenbarer seg nå tydelig i vårt kongehus, vårt storting og regjering, i Den norske kirken, i de akademiske institusjonene, i mediene og iblant det allmenne folket. Det bibelske synet på Gud, den kristne virkelighetsforståelsen og hva mennesket er som mann og kvinne, blir angrepet i sterk grad. Bibelen, Guds Ord blir omtolket, bortforklart og neglisjert. Resultatene er skremmende. Vranglæren brer seg, sanne kristne blir ikke tålt fra kirkelig og politisk hold. Barnet i mors liv er

fritt vilt. Perverse og syke seksuelle avvik heies på og løftes frem i politikken, academia, media og kirken. Den unge generasjonen kastes for løvene åndelig talt. Små gutter og jenter læres til og med opp til å stille spørsmål om de virkelig er en gutt eller ei jente.

Disse onde forførerne innen politikk, academia og den falske kirken som forvirrer våre barns sinn, skal snart få sin fryktelige og strenge dom når Gud dømmer dem. Deres fortapelse sover ikke (2 Peter 2,3). Men enda en tid må vi se på at de får utføre sitt fordervelsesverk.

Den store sannheten er at det er en Gud. Denne Gud er tre og en på samme tid. Det er bare en Gud, men den ene Gud er både Gud Far, Gud Sønn og Gud Ånd. Bibelen viser det tydelig. I misjons- og dåpsbefalingen hos Matteus kan vi lese: *“Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn,…”* Matt 28,19. I velsignelsesønsket møter vi de samme tre guddommelige personene sammen: *“Herren Jesu Kristi nåde, Guds kjærlighet og Den Hellige Ånds samfunn være med dere alle!”* 2 Kor 13,13

Videre viser den store sannheten om Gud at hans Sønn, Jesus Kristus virkelig er Gud og menneske i en person. Han er både Gud og mann. En person med to naturer.

I julens stille og gode høytid skal vi minnes at Guds Sønn ble født inn i verden som et virkelig menneske. Han var virkelig barn i Marias liv i ni måneder og ble født som alle oss andre mennesker. Han var en baby i krybben, ammet som barn og oppdratt som gutt. Han

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

var et sant menneske til tross for sin guddommelige unnfangelse. Jesus så ut som et virkelig menneske. Er ikke dette Marias og Josefs sønn som vi kjenner, sa folk om ham.

Det at det finnes en Gud og at han har sendt sin sønn til frelse for verden, er den store sannheten som Bibelen forteller om. Denne store sannheten har ført med seg utallige gode og velsignede frukter for menneskeheten. Den store sannheten har gitt håp, trøst og fred. Den har gitt det enkelte mennesket som har tatt imot Jesus Kristus, frelse og evig liv. Livet i denne verden har også fått sin klare og gode mening. Den frelste skal få vitne om Jesus Kristus og få andre med seg til det evige livet. Samtidig har troen brakt fram et liv i tjeneste og oppofrelse for andre mennesker i familie, arbeidsfelleskap og vennekrets.

Den kristne troen har ført til misjonsarbeid, opprettelse av skoler og sykehus og forskning på det storslåtte skaperverket.

I denne verden lever den store løgnen og den store sannheten side ved side, men en dag er løgnens tid over for alltid. Sannheten har seiret og den vil seire, for sannheten er knyttet til Guds selv og hans sønn som sier at han er Sannheten og Veien og Livet (Joh 14,6)

I møte med juleevangeliet og Guds Sønn komme til verden, var Satan meget aktiv. Hans mektige tjener kong Herodes var en mann helt kontrollert av løgnens ånd. Han smisket for de vise menn fra øst. De måtte avlegge grundig rapport til ham når de hadde funnet barnet i Betlehem. Han ville også komme og tilbe det (Matt 2,8). Dette var en ren løgn. Han ville drepe dette barnet som skulle bli jødernes konge (Matt 2,13). Gud advarte de vise menn i en drøm om at de ikke skulle vende tilbake til Herodes med sin rapport. De dro en annen vei tilbake til landet sitt (Matt 2,12)

Dagens tjenere av sjelefienden som vi finner i såkalte kirkelige stillinger og ved teologiske utdanningsinstitusjoner, serverer fortsatt løgner om barnet som ble født i Betlehem. Særlig har de angrepet den bibelske læren om jomfrufødselen. Dersom et menneske forneker, omtolker

eller bortforklarer jomfrufødselen, er det en antikrist og forneker av hele den kristne troen: *“Mine kjære! Tro ikke enhver ånd, men prøv ånden om de er av Gud. For mange falske profeter er gått ut i verden. På dette skal dere kjenne Guds Ånd: hver ånd som bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød, er av Gud, og hver ånd som ikke bekjenner Jesus, er ikke av Gud. Dette er Antikristens ånd, som dere har hørt skal komme. Og den er allerede i verden.”* 1 Joh 4,1-3

Det er uttrykk for den store løgnen å nekte at Jesus Kristus ble født inn i verden av en jomfru.

Det er tvert imot en del av den store sannheten om Gud at hans Sønn, måtte bli født inn i verden av en jomfru julenatt. Jesus Kristus kunne ikke ha en menneskelig far av kjøtt og blod. Med en menneskelig far, hadde han blitt en synder som oss andre. Han måtte bli unnfanget av Guds Ånd selv. Bare på den måten kunne han bli født inn i verden som et syndfritt menneske og som Gud.

Den evige Guds Sønn måtte ikle seg menneskelig kjøtt og blod. Bare på den måten kunne han få et legeme som kunne dø på korset. Som Gud kunne han ikke dø, men med en menneskelig kropp kunne han dø en forbannelsesdød, for å betale straffen for hele menneskehetens synd og skyld.

Da jomfru Maria fikk kallet til å føde Guds Sønn inn i verden, undret hun seg over at hun skulle bli med barn, enda hun ikke hadde hatt omgang med en mann. Engelen Gabriel gav henne dette guddommelige svaret: *“Den Hellige Ånd skal komme over deg, og den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også det hellige som blir født, kalles Guds Sønn.”*

Skulle Jesus Kristus være Guds Sønn, måtte Den Hellige Ånd unnfanget ham i Marias liv. Annen mulighet fantes ikke.

Derfor skal vi igjen få feire Jesu først komme til jord med takk og tilbedelse. Tenk at Jesus Kristus som var Gud lik i fra evighet av, ville bli født inn i verden som et menneske, for å kunne dø for våre synder og vinne oss evig liv.

Vi skylder ham vår evige takk. □

Velkommen

(Tone: "No koma Guds englar")

*Velkommen, du julens velsignede fest!
Velkommen til små og til store.
Og du, Herre Jesus, velkommen er mest.
En evig velgjerning du gjorde.
Nu lytter en jord og takker og tror
mens engelen tager til orde.*

*Vi trenger så sårt denne lysning fra Gud
i dagene triste og trange;
vi trenger så vel dette kjærlighets bud
som samler oss søtt under sange.
Vi trenger så på med barnene små
enfoldig til krybben at gange.*

*Gud give oss alle en gledelig jul
hvor klokkene kimer og kaller
og rundt i høert hjem til det ringeste skjul,
så engelens budskap må falle
som sol over sinn til syndere inn.
En gledelig jul til oss alle!*

Av Jonas Dahl

Han skal kalles den Høyestes Sønn

AV LUDVIG HOPE

”Han skal være stor og kalles den Høyestes Sønn, og Gud Herren skal gi ham hans fader Davids trone.” (Luk 1,32)

Det er en underlig storhet som begynner i en krybbe og ender på et kors, og som hele tiden mellom disse to poler ikke vet av annet enn armod, forakt og forfølgelse. Og likevel er det på denne vei at vår Frelser ikke bare var stor, men også blir stor. Lidelsens vei er kongeveien. At han steg ned til en hjelpeløs og fortapt slekt, og til slutt ga livet for å frelse den, det gjør han stor også for oss. Det som til sist mer enn noe annet lokker en stolt synder til å gi seg frivillig til Jesus, er at han ga alt for oss.

På den måte er det snart lært at også for oss går veien oppover ved at vi stiger ned. Men å gjøre dette som vi vet er rett, det er ikke så lett lært, fordi det er å gå gjennom døden til livet. Det første skritt oppover for oss er å

gi seg helt til ham som gav seg helt for oss, og derfra går veien oppover, bort fra synden, døden og satans rike. Det er også derfra vi må stige ned til hjelpeløse mennesker, skal vi få føre dem til ham som kan hjelpe alle inn til Gud. Hver ny dag åpner vei for oss inn til denne tjenende kjærlighet. Med Jesus og for Jesus, der går veien oppover, der blir vi i sannhet store.

Gud gi oss vilje og kraft til å gå gjennom livet sammen med ham!

Hvor har du, milde hjerte, dog ingen møye spart og dempe all den smerte som klemte meg så hardt!

Jeg satt i mørket nede, i dødens skyggers stad, da kom du selv, min glede, og gjorde meg så glad.

(Fra ”Et ord i dag” 23. desember. A/S Lunde & Co forlag 1962) □

Det skjedde i de dager...

AV KJELL DAHLENE

Bibelen er stappfull av historisk kunnskap. Den er inspirert av Israels Gud som *”kjenner enden fra begynnelsen”* (Jes 46,10), og vet å fortelle oss de viktigste hendelser i historien. I 1Mosebok står det 29 ganger *“det skjedde”* og danner et solid fundament for sannheten av begivenhetene. I hele bibelen møter vi det 128 ganger. *“Det var ikke kløktig uttenkte eventyr”* sier Peter om en personlig opplevd hendelse. Det er ikke menneskelig filosofi eller eventyr, men konkrete begivenheter.

“Og det skjedde i de dager ...”. Slik innledes det vi kaller juleevangeliet. Det er beretningen om Guds Sønnns inntog i denne

vår verden. Vi kaller det inkarnasjonen som betyr at Gud ble menneske i Jesus Kristus. Det er den viktigste milepelen som har skjedd i vår historie. Tid og sted blir satt på plass. Historiens personer trer tydelig fram og tegner sitt klare bilde. Maria ble utvalgt til å bære fram *“den Høyestes Sønn”* (Luk 1,32) i morslivet sitt. Josef ble sammen med henne, utvalgt til å være den familien som rammet inn Jesu barndom og ungdom.

Tidspunktet var nøye planlagt. I Himmelen ble alt forut bestemt til minste detalj. Da tidsuret slo, ble det oppfylt at Guds nåde og sannhet møtte hverandre, og rettferd og fred

kysset hverandre (Sal 85,11). Frelseren kom til en fortapt verden med frelse i rikt mål.

“Men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven, for at han skulle kjøpe dem fri som var under loven, så vi skulle få barnekår” (Gal 4,4-5).

Gjennom profeter, konger og poeter ble begivenheten gjort kjent. Likevel forstod ingen til fulle hva Gud hadde planlagt og bestemt.

Gud griper inn i historiens gang. Kongers hjerter bøyer han som vannbekker (Ord 21,1). Han griper inn i livet til verdens herskere for å føre sin vilje fram. Han lar Faraos drømmer vekke den største uro for å gi Josef en utsøkt plass i historien i Egypt. Kongen i Babel vekker han også gjennom drømmer og viser hvem som har styringen. Den persiske Kyros vekker han fordi han vil bevare Israels folk og føre dem tilbake til landet som tilhører dem. I Romerriket bruker han en brutal krigsherre og keiser til å gi befaling om folketelling.

Gjennom det fremmet Israels Gud sin gjerning. Det som Gud hadde bestemt, måtte skje.

Himmelen var villig til å betale den høyeste pris for en fortapt menneskeslekt. Ingen engel med den høyeste rang kunne ta denne plassen. Bare ham som eide himmelens tilbedelse og var opphøyd over himlene (Heb 7,26), var verdig til det. Den evige Sønnen! Hva forteller ikke dette om slektens dype fall og hvor kostbar frelsen var.

Underet som skjedde i morslivet til Maria og ble åpenbart i Betlehem, fikk derfor den største oppmerksomhet i Himmelen. Engleskaren ble sendt til Davids by for å proklamere det som skjedde. Hvilken betydning fikk det for Himmelen? Gjennom Frelseren Jesus Kristus skulle Himmelen ta imot alle dem som ved troen på Ham, ble borgere av Himmelen.

Det skjedde! En jomfru ble med barn.

Israels Gud er undrenes Gud. Men det

største av alle under var da Gud ble menneske i jomfru Marias morsliv. Ingen kan til fulle forstå det. Men det skjer ved Den Hellige Ånd.

“Engelen svarte og sa til henne: Den Hellige Ånd skal komme over deg, og Den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også det hellige som blir født, kalles Guds Sønn” (Luk 1,35).

Men det er ikke en seksuell forplantningsakt mellom Maria og Den Hellige Ånd. Noen tenker i de baner. Gresk gudeverden har beretninger om seksuelle forbindelser mellom gudene og menneskene. Slik taler ikke Skriften. Men likevel kan en ane slike tanker bak det katolske dogme om at Maria ble unnfanget uten synd. Men Guds ord gir ingen holdepunkt for det. Vi kan ikke forklare dette underet, men alt er knyttet til Guds egen gjerning ved Den Hellige Ånd.

Fra Betlehem til kors, død og grav, vandret han som var både Gud og menneske blant oss. Han åpenbarte Gud for alle dem som møtte ham. Hans barmhjertighet var en hellig barmhjertighet, hans nåde var en hellig nåde, hans ferd var en hellig ferd, hans ord var hellige ord. Derfor understreker Guds ord så sterkt for oss hans hellighet. Han ble ett med oss som menneske, men atskilt fra oss som Guds Sønn. Likevel var han én.

Synden hadde ingen tilknytningspunkter i ham, Joh 14,30.

Ingen kunne overbevise ham om synder han hadde gjort, Joh 8,46.

I hans munn ble det ikke funnet svik, Jes 53,9.

Han som ikke visste av synd, 2 Kor 5,21.

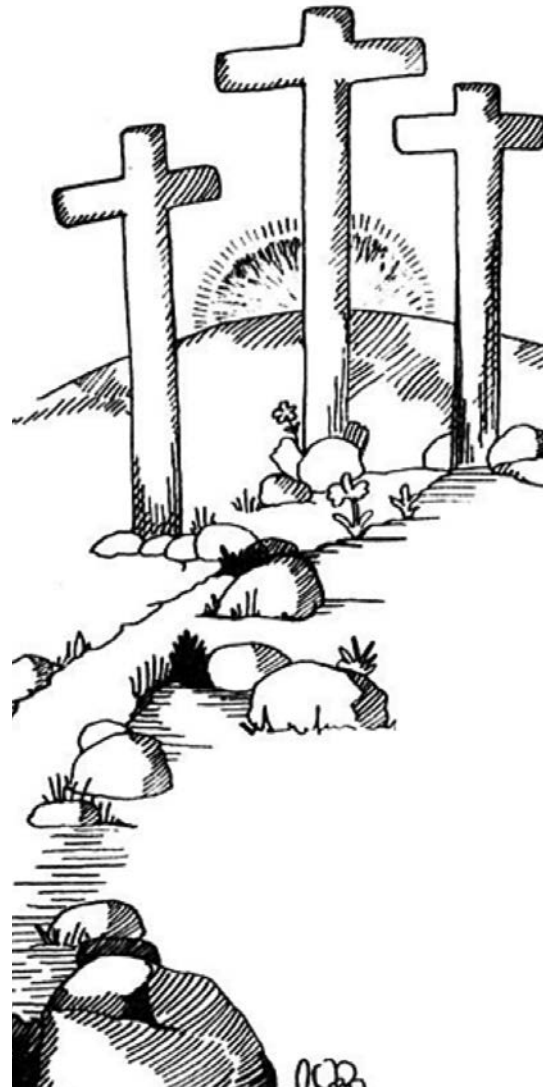
Han som ikke gjorde synd, og det ble ikke funnet svik i hans munn, 1 Pet 2,22.

Og synd er ikke i ham ... 1 Joh 3,5.

Den ene hellige skulle bli til frelse for alle. Hvordan kunne En Eneste bli til frelse for alle? Fordi hans hellighet var mer betydningsfull enn all verdens synd, fordi hans rene ferd ble høyere verdsatt enn all urenheter. Hans offer

da han ofret seg selv, var fullgod betaling for hele slektens syndeskyld. Hans korsdød gav frihetsbrev for alle dødsdømte. Hans oppstandelse gir rettferdighet til alle som setter sin lit til ham. Det gir frelse fra all synd, løser syndens lenker og gir fred, hvile, velsignelse og et evig håp i liv og død.

Dette skjedde også til fastsatt tid, på et fastsatt sted – et kors på Golgata – en tom grav i Jerusalem og en fast og sikker Frelser ved Faderens høyre hånd! □

En julepreken på vers

AV GUNNAR HOLTH

I Luthers store salme “Nå fryd deg, Kristne menighet” (No S 322) føres vi inn i kjernen i evangeliet: Det syndige menneskets situasjon, så Guds inngrep ved å ofre sin Sønn og til sist Guds Sønnns tale og formaninger.

Salmen regnes, ved siden av “Vår Gud han er så fast en borg”, som selve reformasjonssalmen. En fortellende salme, som formidler reformatorisk kjernestoff om synd, soning, forsoning og nåde. Den er blitt betraktet som Luthers poetiske selvbiografi, som speiler hans indre utvikling, frem til hans oppdagelse av rettferdiggjørelseslæren.

Vers 2 og 3 skildrer hans situasjon som munk i klosteret. Han visste ikke hvordan han kunne få del i Guds nåde. Han følte at synden holdt et fast grep i han, og han klarte aldri å gjøre tilstrekkelig bot. Han fryktet for at han ville havne i helvete. Det var da Rom 1,17 åpnet øynene hans for evangeliet: “Den rettferdige skal leve ved tro.”

1.
Nå fryd deg, kristne menighet,
og syng av hjertens glede,
så vi i troens enighet
kan takke Gud og kvede:
Hvor er han nåderik og sterk!
Hvor fullt av under er hans verk!
Så dyrt har han oss vunnet.

2.
I Satans lenker var jeg lagt
med dødens dom i vente.
Jeg knuget var av syndens makt,
og angst mitt hjerte brente.
Jeg sank og sank i mørket ned,
var uten håp om salighet.
I synden var jeg fanget.

I vers 5 lar Luther Faderen av evighet tale direkte til Sønnen. Han sier: “Nå må vi gjøre noe for denne stakkars munken. Du må dra ned til jorden og frelse ham. Du må befri ham fra hans synd og nød.” I de fire siste versene er det Guds Sønn som snakker direkte til Luther: “Tro på meg. Jeg bærer dine synder bort. Du skal finne nåde.”

Men dette gjaldt ikke bare for én munk i en bestemt situasjon. Det gjelder alle mennesker som strever med å tro nåden.

En salme til rik oppbyggelse. Guds Sønn lar seg føde inn i vår verden og kler seg i vårt kjøtt og blod. Han har én sak for øye: Å gi seg selv for vår skyld. Faderen laget et legeme for Sønnen, for at Sønnen kunne gjøre det umulige, å dø, å gi livet i vårt sted!

Her er salmen:

3.
For skjønt jeg slet meg trett og tom,
var kjærligheten lammet.
Jeg flyktet fra Guds strenge dom,
men ble av vreden rammet.
Og intet sted var hjelp å få,
i redsel og i angst jeg så
at helvede seg åpnet.

4.
Da var det sorg i himmerik,
Gud Fader så min pine.
Han kjente all vår synd og svik,
men ville hjelpe sine.
Han kom i hu sin miskunnhet
og ofret for min salighet
det dyreste han eide.

5.

Han talte til sin kjære Sønn:
"Nå vil vi oss forbarme.
Far ned, min hjertens krone skjønn,
og finn og frels den arme!
Befri ham fra all synd og nød,
og knus for ham den bitre død,
så han med deg kan leve!"

6.

Guds Sønn ble kjød og kom til jord.
Han fulgte lydige kallet.
En jomfru var vår Herres mor,
en bror ble han for alle.
Han valgte seg en tjeners drakt,
i ringhet skjulte han sin makt,
som kunne Satan felle.

7.

Guds Sønn forkynte: "Tro på meg,
så skal jeg Satan binde.
For jeg skal kjempe slik for deg
at vi til sist må vinne.
For jeg er din, og du er min,
og der jeg er, tar jeg deg inn.
Så skal oss intet skille!"

8.

For deg jeg gir mitt liv og blod,
jeg all din synd vil bære.
La intet rokke denne tro:
At du skal skyldfri være.
Uskyldig lider jeg din dom,
til liv skal døden vendes om,
og du skal finne nåde.

9.

Til Gud min Faders høyre hånd
fra dette liv jeg farer.
Derfra jeg sender nådens Ånd,
der er jeg din forsvarer.*
Min Ånd skal tale i mitt navn
og gi deg trøst i nød og savn.
Min sannhet skal du kjenne.

10.

La alt som jeg har sagt og gjort,
få prege liv og lære.
Da skal Guds rike vokse stort
til Herrens pris og ære.
Men vakt deg for de vises bud
som leder bort fra nådens Gud.
Det må du ha i minne!"

* 1 Joh 2,1-2

CD

"Jeg takker deg, Herre!"
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Derfor ble Jesus født i Betlehem

AV OVE EIKJE

“Da Jesus var født i Betlehem i Judea, i kong Herodes’ dager, se, da kom noen vismenn fra Østerland til Jerusalem.” Matteus 2,1

At Jesus skulle bli født i Betlehem, ble proklamert allerede i Det gamle testamente i en profeti i Mika 5,1: *“Men du Betlehem, Efrata, som er liten til å være blant Judas tusener! Fra deg skal det utgå for meg en som skal være hersker over Israel. Hans utgang er fra gammel tid, fra evighets dager.”*

Denne profetien kom ca 700 år før Jesus ble født. Den beskjedne stillingen som Betlehem hadde i Judea, viser at Gud utvelger det som er lite og uvesentlig i verden. (1. Kor. 1,28)

Ingen tilfeldighet

Det var ingen tilfeldighet at Jesu fødsel skjedde i Betlehem. Navnet på denne vesle byen betyr “brødhushus” oversatt fra hebraisk.

Vi leser også i juleevangeliet at han ble lagt i en krybbe (Luk 2,7). Vi kan tenke oss at dette er i matfatet til dyrene.

Dette minner oss om det Jesus sa om seg selv at han er livets brød. Dette påpeker han hele fire

ganger for eksempel i Johannes 6, i versene 35, 41, 48 og 51.

Messias var det livets brød som kom ned fra himmelen for å gi oss seg selv, slik at vi kunne få en mulighet til å bli frelst av bare nåde. Derfor trenger vi å spise av livets brød, og på den måten ta til oss næring på vandringen til himmelen.

Dette er en parallell til Israelfolket som fikk manna i ørkenen på veien til løfteslandet.

“Jeg er”

På alle stedene i Johannes 6 der Jesus sier at han er “livets brød”, bruker han betegnelsen “Jeg er”. Hvis vi hadde brukt en nøyaktig ord for ord-oversettelse skulle det ha stått: *“Jeg er livets brød”* - for å få fram at her bruker han navnet på Gud.

Dette ble første gang uttalt i 2 Mos 3,14 da Gud sa til Moses: “Jeg er den jeg er. Og han sa: Så skal du si til Israels barn: *“JEG ER har sendt meg til dere.”*”

Jesus bruker også dette navnet på seg selv da han blir grepet av Judas og vaktstyrken i Getsemane – se Johannes kapittel 18. Jesus spør hvem de leter etter, og han svarer: *“Det er meg”* (vers 5). Her bruker også Jesus benevnelsen “Jeg er”, og de falt til jorden fordi han brukte Guds hellige navn som jødene ikke våget å uttale (vers 6).

Vismenn fra Østen

Vi leser at det kom noen vismenn fra Østen etter Jesu fødsel, og de har fått en vesentlig plass i julebudskapet. Vismennene var åpenbart astrologer og kom sannsynligvis fra Babylon, som er dagens Irak.

De kommer bokstavelig talt vandrende inn i juleevangeliet, og det er bare i det andre kapittel i Matteusevangeliet de er nevnt i Bibelen.

Vi har ofte fått høre at det var tre vise menn, og i en legende har de fått navnene Kaspar, Melchior

”Normløst”

”Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge”

En bok av Kjell Skartveit

Kr 350 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

og Balthasar. Men Bibelen forteller ikke at de var tre, selv om de benevnes i flertall.

Lang reise

Vismennene kan neppe ha dukket opp like etter at Jesus var født i Betlehem. Da de vise menn kom til Herodes og spurte etter jødernes konge som var født, la de til: *“For vi så hans stjerne i Østen, og er kommet for å tilbe ham.”* (Matt 2,2)

Dette må bety at vismennene var hjemme i Babylon da Jesus ble født, og Betlehemsstjernen viste seg på himmelen. Det vitnet om at det var skjedd en ekstraordinær hendelse. De vise menn tolket dette som et tegn på at en stor konge var født. Dermed la de ut på en lang reise mot Betlehem.

Et par år senere

Vismennene kom omsider fram til kong Herodes i Jerusalem og spurte etter barnet som var født. Da må det ha gått lang tid siden Jesu fødsel, kanskje opptil et par år.

Dette samsvarer også med ordren fra kong Herodes om å drepe alle guttebarn i Betlehem og omegn som var to år eller yngre, slik at han også kunne ramme Jesus-barnet. *“I samsvar med det han hadde fått vite av vismennene om tiden.”* (Matt 2,16)

Gull, røkelse og myrra

Astrologene gikk etter sin ledestjerne og fant fram til Jesus-barnet i Betlehem. Vår rettesnor er Bibelen, som er Guds levende ord.

Vismennene overrakte kostbare gaver til barnet: gull, røkelse og myrra.

Flere har tolket disse gavene ut fra Jesu senere liv: Gull fordi han var konge, røkelse viste til hans prestegjerning og myrra til lidelse og død.

Et annet poeng er at disse gavene – ikke minst gullet – var en god kapital da Maria og Josef måtte flykte til Egypt sammen med Jesus-barnet, for å slippe unna kong Herodes.

Dermed fikk de vise menn spille en viktig rolle i Jesu liv.

En annen vei

Det står også en annen interessant opplysning i Matt 2,12 om vismennene: *“Men da de i en drøm ble varslet at de ikke skulle vende tilbake til Herodes, drog de en annen vei hjem til sitt land.”*

Etter deres møte med Jesus-barnet endret deres liv retning, og kursen ble lagt om da de skulle hjem igjen.

Slik er det også med alle som får møte Jesus og blir frelst, det blir et nytt liv og ny retning sammen med Frelseren. □

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Kr 100 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

Å Betlehem, du vesle by

Av Phillips Brooks

1.
Å Betlehem, du vesle by,
me ser deg kvila der.
Og over deg så stille dreg
den store stjernehær.
Men i dei mørke gater
eit ævelys skin ned.
Til deg no går dei tusen år
sin lengsel etter fred.

2.
For denne natt ein frelsar stor
vart fødd, og englar kvad.
Mens verda sov, dei song Guds lov,
og himmelen vart glad.
Å, morgonstjerner alle,
forkynn at han er fødd!
Du stjernekor, pris kongen stor!
Og fred på jorda mødd!

3.
Kor stilt, kor stilt vår Herre gav
den julegåva god!
Slik himmelen gjev jorda enn
si rike signingsflod!
Me merkar ei hans kome,
men til kvar open sjel
stig Jesus inn med nåden sin
og gjer ein syndar sæl.

4.
Å, kongebarn frå Betlehem,
inn i vårt hjarta drag!
Me audmjukt bed: Stig til oss ned,
vert fødd i oss i dag!
Me høyrer englesongen
det glade bod fortel.
Å, kom til oss, å, ver hos oss,
Guds Son, Immanuel!

(Songen vart skriven til julehelga 1868,
av den amerikanske biskopen Phillips Brooks (1868-1893).
Tri år før rei Brooks på hesteryggen frå Jerusalem til Betlehem.
Truleg var det synet av denne byen som inspirerte han til denne songen,
som er ein av dei mest sungne julesongane.
Omsett til norsk i 1951 av Trygve Bjerkrheim)

(Fra "Takk for sangen". Utgitt i forbindelse med
Trygve Bjerkrheim sin 90 års dag 1994)

Julens tegn

AV CARL FR. WISLØFF

Barnet i krybben er julens tegn, på samme måte som korset og den åpne graven er påskens tegn, og ildtungene pinsens. Slik blir det jo sagt i juleevangeliet: Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn, svøpt, liggende i en krybbe.

På én måte er julens tegn tilsynelatende det letteste å forstå. Hva kan være vakrere enn bildet av Maria og det lille barnet hennes, som hun har lagt i en krybbe fordi hun ikke hadde noen bedre barneseng til sin første-fødte. Det taler til vår fantasi – og til vår medlidenhet.

Men har vi forstått tegnet?

Krybben og barnet

De største kunstnere har valgt stallen og krybben som motiv. Det er neppe tall på alle de store og små kunstverk som viser oss Maria og krybben og barnet. Og det er underlig å tenke på: Alt det Jesus rørte ved ble annerledes. En krybbe er vel i seg selv ikke noe merkverdig motiv. Nei, men det ble et motiv for kunstnerens inspirasjon da Jesus lå i den.

På samme måte er det med korset. Før Jesu tid var korset noe en tenkte på med skrekk og gru. En kan tenke på hvordan en galge eller en

guillotine står for oss som symbol på brutalitet, død og elendighet. Vi grøsser ved tanken. Hvem skulle velge en galge til merke eller symbol? Det var ikke annerledes med et kors. Men så kom den dagen da Jesus døde på et kors. Senere valgte hans venner på jorden nettopp korset til seierstegn.

Jesus hadde rørt ved det, og så ble det annerledes. Slik også med krybben. Vi beundrer de mange vakre og stemningsfulle bilder av den hellige natt. – Men fatter vi dermed tegnet?

Det er bare én vei til å forstå det. Vi må huske på at det er Gud selv som har gitt oss dette tegn. Derfor må vi la hans eget ord tolke det for oss. Guds ord, Bibelen, må få si oss hva tegnet betyr.

En rent menneskelig betraktning av barnet i krybben kan ikke føre oss lenger enn til føleri og sentimentalitet. Men Guds ord kan si oss hva Gud selv har tenkt og gjort.

Gudsfryktens hemmelighet

Stor er gudsfryktens hemmelighet: Gud åpenbart i kjød. Slik sier Paulus. (1Tim 3,16).

Mye er sagt med dette ordet. Alle vet hva en hemmelighet er. Nå før jul har det vært mange små og store hemmeligheter i de tusen

CD

”Jesu kjærlighet”
med sang av ungdomskoret Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

hjem. Både voksne og barn har glede av å gjøre i stand hemmeligheter – i form av gaver som skal ligge under juletreet.

Men slike hemmeligheter har det med seg at når gaven er pakket opp, så er det ingen hemmelighet mer. Slike hemmeligheter varer bare til de blir avslørt.

Guds ord taler om en hemmelighet – på gresk heter det “mysterion” – så er meningen en helt annen.

Det “mysterion” som Guds ord taler om her, vil alltid vedbli å være en hemmelighet.

For dette at Gud ble åpenbart i kjød, det kan min tanke aldri fatte. Det ligger altfor høyt for vår menneskelige forstand. Vi får vite at Gud ble menneske. Vi får vite at Ordet, Guds Sønn av evighet, ble kjød og tok bolig iblant oss. Vi kan lære å tro det også, ved Guds Ånds veiledning.

Men et “mysterion” er det fremdeles. For hvem kan fatte noe så merkelig? Hvem kan fatte dybden i et slikt budskap?

Vi kan bare lytte til det, takke for det, og ta imot det.

Vi kan forsøke å samle Bibelens tydning av julens tegn i to setninger: Den evige Guds Sønn, han som var født av Faderen fra evighet, han ble menneske. Derfor kan du nå peke på dette menneske og si: Her er Gud! Hvem kan fatte noe så stort?

Hvor skal vi søke Gud?

Barnet i krybben, læreren på berget i Galilea, smertenes mann i fornedrelse på korset – dette er Gud.

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro pdf. som vedlegg til e-mail. Dersom du ønsker det, vennligst oppgi ditt navn og adresse + din e-mailadresse til btpost@bibelsk-tro.no

Slik tenker ikke vi mennesker. Våre egne religiøse tanker og drømmer går i en annen retning. Til alle tider vil mennesker søke Gud hvor de aldri finner ham. De søker i mystikkens sjelesving, i meditasjonens øvelse som skal løfte dem opp i en høyere, guddommelig sfære – der vil de søke Gud. Eller kanskje i sitt eget indre, idet de drømmer om en guddomsgnist som bor i menneskehjertet, en del av guddommen som kan bringes til å blusse opp i en mystisk erfaring av det evige.

Men nei, slik vil ingen finne Gud. Det er krybben og korset du skal gå til, om du vil finne ham. Når Gud har bøydd seg så lavt ned at han er blitt vår bror, født av en kvinne som vi, da skal du ikke late som om du i stor åndelighet kan løfte deg opp til Gud i lysets bolig.

Hvorfor ble det slik? Hvorfor ble Guds Sønn menneske? Martin Luther sier det slik:

Guds Sønn er kommet til oss ned fra høye himmerike, fordi vi ingen råd oss vet der opp til ham å stige. Vår gjerning ei rettferdiggjør, men Kristus kommer, lider, dør, han har oss himlen vunnet.

Hebreerbrevet sier det så klart og tydelig: Jesus har del i blod og kjød akkurat som alle mennesker har, for at han ved døden kunne gjøre den til intet som har dødens velde, det er djevelen (Heb 2,14).

Se hen til barnet som er født av jomfruen, så ser du din bror og din stedfortreder. Han er kommet for å gå helt inn i dine kår, bli deg selv lik i alle ting uten synd, og så ta på seg straffen for alle dine synder.

(Utdrag fra boken “Lyset skinner i mørket”, Lunde forlag 1976) □

Bestill Bibelsk Tro for 2023
og få nr 5 og 6 for 2022.

Ett mål

AV NILS DYBDAL-HOLTHE

Alle mennesker går mot et mål. Ikke alle vet hva det er. Men alle vet at vi alle går mot døden. Det som noen ikke vil tenke på, er at det kommer noe etter døden. I bibelsk tenkning er det to utganger av livet. Noen ønsker ikke å akseptere det, og de tar en stor sjanse. Tenk om det er sant at der er en evighet etter død og grav? Og i tillegg dette: evigheten er todelt.

Alt dette er kjent for bibellesere.

Vi må også tenke på at evigheten er bestemt her i livet. Det er her vi velger hvor vi skal være i alle evigheter. For vi må ta et valg. Og det er ikke lovtrelldom eller lovisk. Bibelen sier det. Jfr. Rom. 6, 23; Matt 7, 13f.

Det vokser nå fram en tanke blant folket og i noe forkynnelse.: Gud er kjærlighet, og han

vil at alle skal bli frelst. Da tolker noen dette slik at alle virkelig blir frelst, ettersom Guds vilje alltid skjer. Om dette får feste seg, skaper det uklarhet i tro og liv.

Det er bare en side av saken. Bibelen sier at de som tror og tar imot Jesus her i livet, de blir Guds barn. (Joh 1,12). Kristendom er et personlig forhold til Jesus og vår Gud Fader.

Vi trenger nå det motsatte. Livets største spørsmål er egentlig evigheten. Det har vi lett for å glemme i livets jag.

Mitt håp er at evighetens alvor nå løftes opp på talerstolene alle steder. I min ungdom sang vi gjerne dette: "Innenfor eller utenfor evigheten så lang – – hvor skal du stå en gang?" □

Under nådens himmellys

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Det mest karakteristiske ved kristendommen er at alt er av nåde. Nåden alene, sa reformatorene. Guds nåde er hans miskunnelige sinnelag overfor syndere for Jesu skyld. Det er at han for Jesu skyld tilgir våre synder og erklærer hver enkelt som tar imot frelsen i Jesus Kristus for å være rettferdig. Det vil si at den enkelte mottar Jesu Kristi rettferdighet som en gave. Likedan er det ved Guds nåde den enkelte blir født på ny og blir ett nytt menneske. Både rettferdiggjørelsen, levendegjørelsen og helliggjørelsen skjer ved Guds nåde. Den troende kalles Guds barn og er arving til Guds evige rike og er Kristi medarving.

Gud elsket verden

"Den lille bibel" i Joh 3,16 forteller oss om Guds ufattelige nåde overfor menneskeheten:

"For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv." (Joh 3,16).

Gud skapte i begynnelsen hele universet og dyr, fugler og fisker. I sitt eget bilde skapte han menneskene, Adam og Eva, for at de skulle leve sammen i ekteskap, være fruktbare, bli mange og herske over universet.

Men dessverre falt mennesket i synd ved at de lyttet til slangen, djevelen, og ble skilt fra Gud. Men Gud sa til slangen: *"Fiendskap setter jeg mellom deg og kvinnen, mellom din ætt og hennes ætt. Han skal knuse ditt hode, og du skal knuse hans hæl."* (1 Mos 3,15). Med andre ord: Adam og Eva fikk et løfte om en Frelser som skulle komme i sin tid.

Det samme løfte ble gitt til Abraham:

“... Og i deg skal alle jordens slekter velsignes.” (1 Mos 12,3).

Gud sendte sin Sønn til jord

Gud utvalgte Israel til sitt folk for å gjennomføre sin frelsesplan. I Jes 53 åpenbares Guds ufattelige nåde i Det gamle Testament om Herrens tjener og hans frelsesgjerning.

I tidens fylde kom så Guds enbårne Sønn til jord, født av jomfru Maria i Betlehem. Jesus er sann Gud fra evighet av og sant menneske født av jomfru Maria.

Det var av nåde Gud lot sin Sønn komme til jord og ble kjød, menneske, og tok bolig i blant menneskene (Joh 1,14), for å frelse ethvert menneske fra deres synder.

På Golgata tok Jesus alle verdens synder på seg og døde en stedfortredende død for alle mennesker. Ble begravet, men ble oppreist fra de døde den tredje dagen. Etter 40 dager ble han opptatt til himmelen og sitter nå ved Guds høyre hånd i himmelen og ber for sine.

Guds ord sier at det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem deres synder. (2 Kor 5,18). Derfor lyder oppfordringen til alle mennesker: *“La dere forlike med Gud!”* (2 Kor 5,20).

Alle mennesker er gjenstand for Guds nåde

Gud vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse. (1 Tim 2,4). Derfor er alle mennesker gjenstand for Guds nåde. Ved den alminnelige åpenbaring kan alle vite at Gud er til ved å betrakte alt som er skapt, historiens gang og subjektivt ved at loven er skrevet i hjerte, og samvittigheten vitner om hva som er rett eller galt.

Men ingen kan komme i kontakt med Gud ved den allminnelige åpenbaring. For å komme i kontakt med Gud, må den spesielle åpenbaring om Jesu person og gjerning lyde. Guds ord sier: *“Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.”* (Joh 3,36).

Hver den som tar imot Jesus får del i hans

fylde, det vil si hans uendelige rikdom, nåde og sannhet. (Joh 1,16).

Derfor lever hver enkelt som tror på Jesus Kristus under nådens himmellys. Men det kan av og til bli mørkt for en kristen med anføtelser, sykdom, depresjoner, angst og tretthet. Likevel vil en kristen alltid være under nådens himmellys selv om han/hun ikke registrerer det konkret.

Herren ser oss og vet alt om oss

Dette fikk Job oppleve og fikk til trøst: *“Også når du sier at du ikke ser ham, så ser han nok din sak, og du må vente på ham.”* (Job 35,14).

Gud ser alltid oss og vår sak. I Job 34,21 sier Guds ord: *“For Guds øye vokter på hvert manns veier; og han ser alle hans skritt.”* Og i Salme 139,1-5 taler salmisten om at Herren vet alt om oss og omgir oss på alle sider. Herren vet at menneskets dager er som gresset, som blomsten på marken. Når vinden farer over ham, er han ikke mer, og han blir snart glemt. (Sal 103,15-16). Men Herrens miskunnhet er over alle dem som tar sin tilflukt til Jesus, verdens eneste håp og frelser.

Om livet på jord blir kort eller langt så lever Guds barn i samfunnet med Jesus både her i tida og i evigheten. For Guds ord sier: *“For om vi lever, så lever vi for Herren, , og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, så hører vi Herren til.”* (Rom 14,8).

Så lenge vi lever på jord får vi leve under himmelens nådelys. Selv om vi kommer til kort mange ganger i vår kamp mot vårt gamle menneske, verden og djevelen, så får vi igjen og igjen komme til Jesus og be om tilgivelse. Apostelen Paulus opplevde også dette og fikk til svar: *“...Min nåde er nok for deg, for min kraft fullendes i skrøpelighet. Derfor vil jeg helst rose meg av min skrøpelighet, for at Kristi kraft kan bo i meg.”* (2 Kor 12,9).

Asafs problem og Guds åpenbaring

I den gamle pakts tid opplevde også Asaf hvor vanskelig det var å holde fast ved Guds nåde da han betraktet hvordan mange verdslige

mennesker i sin rikdom levde og underholdt seg. Men da Guds Ånd åpenbarte for ham deres endelikt, bekjente han sin uforstand og synd. Men fra nå av vil han alltid være hos Herren og la seg lede av ham - og utbryter: *“Du leder meg ved ditt råd og deretter tar du meg opp i herlighet.”* (Sal 73,24). Det er opp til “det nye Jerusalem” hvor *“Guds herlighet opplyser byen, og Lammet er dens lys.”* (Åp 21,23). Da er Guds barn berget for evig og skal få synge Lammets pris til evig tid i herlighet og glede.

Gud viser sin nåde overfor alle mennesker. Guds ord sier: *“For Guds nåde er åpenbart til frelse for alle mennesker.”* (Tit 2,11). Jesus smakte døden for alle mennesker. (Heb 2,9). Men bare de som tar imot ham, tror på ham og blir døpt, skal få oppleve Guds nåde til evig tid.

Jesus har frelst oss av nåde, og vi får leve under himmelens nådelys den tid vi lever på jorda. Men Guds ord oppfordrer oss til å vokse i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus. (Se 2 Pet 3,18!).

Men hva som enn møter oss og skjer med oss, er det ikke noen ting som *“skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.”* (Rom 8,39).

Himmelens nådelys vil skinne for Guds barn, under alle forhold og til alle tider - under prøvelser, anføktelser og sykdom inntil døden løser Guds barn fra denne forgjengelig verden. Dersom ikke vi får leve til Jesus kommer igjen for å hente sine, så må vi alle vegen om graven.

Guds barn skal få se Gud

Olav Valen Sendstad skrev i sin tid noe om dette:

“Våre legemer skal sove i graven. For legemet sover og er dødt når det er uten sjel og ånd (Jak 2,26). Men vår sjel skal ikke sove, men våke hos livets kilde, hos Guds elskede Sønn. For ham er gitt all makt. Han er den første og den siste, A og Ø, det levende vitne. (Åp 1,18).

Han heter Jesus. Han er vår bror og venn i all evighet og dog sann og levende Gud, vår Herre, vårt liv, vår fred. Og det skal bli mektig

bevist at han har makten over døden og alle glemte graver. For når det behager ham å komme igjen, skal han finne vei til hver eneste forglemt grav, da skal han rope hvert et støvets legeme fram igjen. Om vi ikke lenger vet av det, så vet han av det. Da skal han stå mektig fram på støvet, på hver en gravkant. Om huden er blitt ødelagt, så det menneskelig sett må synes helt umulig å få mer ut av det, skal han dog rope det fram av all dets intethet, ved sitt ord, nevne det ved navn og gi oss det til en overkledning.

(2 Kor 5, 2 flg.) Og da skal vi ikke bare skue ham i sjel og ånd, men da skal vi *“ut fra vårt kjød skue Gud”.* (Job 19,26 flg.)

(Fra “Når frykten for døden kommer over oss”)

La oss derfor takke Gud for at vi får leve under nådens himmellys her i tida. Og i evigheten få se Jesus og oppleve alt hva Guds ord sier om vår tilstand i evigheten i *“det nye Jerusalem”.* □

Profeten Jona – et budskap for vår tid

AV JON OLAV ØSTHUS

Innledning

Profeten Jona blir ikke veldig ofte tatt fram i våre kirker og bedehus. Men det jødiske folk leser regelmessig denne boken – den er obligatorisk lesing i alle synagoger hvert år på Yom Kippur. Ofte leses den mot slutten av høytiden når alle er trøtte og slitne og venter på den såkalte Neilaressitasjonen – det siste punktet i gudstjenesten på denne mest hellige dagen i den jødiske kalenderen. Det er en spesiell jødisk bønnesekvens som bare gjennomføres på Yom Kippur – og tema er en bønn om omvendelse fra synder og brudd mot Guds bud. Navnet Neila betyr “Portene lukkes” og viser til den himmelske porten som er lukket for alle som ikke vil omvende seg og tro på Bibelens budskap.

Jona's bakgrunn

Vi vet ikke veldig mye om Jona. Hans navn betyr due. Tradisjonen sier at det var Jona som fikk oppdraget med å salve Jehu til konge over Israel – ref. 2 Kong. 9,1-10. Videre står det i

2 Kong. 14,25 at det var Jona som brakte Herrens ord til kong Jeroboam II (789-748 f.Kr.).

Jona var sønn av Amittai og kom fra Gat-Hefer i Galilea, ca 5 km fra Nasaret. På Jona's tid var dette et veldig internasjonalt område med mye gjennomgangstrafikk. Blant annet gikk Silkeveien gjennom dette området. I henhold til Mishnah var hans mor av Asers stamme og hans far fra Sebulons stamme. Noen mener også at Jona var sønn av enken i Sarepta. Dersom dette stemmer kan han være sønnen som profeten Elias vekket opp fra de døde – ref. 1 Kong. 17,21-23.

Det hevdes at Jona var en lokal helt i sin hjemby og det er sannsynlig at Jesus har hørt om ham da han vokste opp. Av alle profeter var det

Jona Jesus sammenlignet seg med – se Matt 12, 38ff; 16,4 samt Luk. 11,29-30.

Kort resymé av Jona's bok

Gud kaller Jona til et spesialoppdrag – han skal reise til Ninive – storbyen i datidens Assyria – og formidle et sterkt budskap. *“Stå opp, gå til Ninive, den store byen, og rop ut imot den. For deres ondskap er steget opp og kommet for mitt åsyn.”* Jona 1,2. Men Jona forsøker å flykte bort fra dette kallet ved å kjøpe billett på en båt fra Joppe til Tarsis i Spania – lenger og lenger bort fra Ninive og bort fra Gud. Det blir et voldsomt uvær som ender med at Jona ber om å bli kastet på havet – egentlig ber han vel om å få dø – og da blir det umiddelbart helt stille. Men Jona synker til havets bunn hvor han blir slukt av en stor fisk (vi vet ikke hva slags fisk) – her var han i tre netter og tre dager før fisken spydde Jona opp på det tørre land. Da ser det ut til at Jona ikke lenger nøler – han går rett til Ninive og roper ut det domsbudskapet Gud hadde pålagt ham – dette skjer ca år 770 f.Kr. Og folket lyttet til budskapet og omvendte seg. Dette behaget Gud og han avlyser katastrofen som var varslet. Da blir Jona sint og mismodig og han utfordrer Gud på en aktiv og direkte måte. Egentlig ønsker han å dø enda en gang. Han bygger en løvhytte utenfor byen, Herren lar det vokse opp en ricinbusk for å skjerme ham fra sol og vind. Men Herren lar en orm stikke busken så den visner. Igjen blir Jona mismodig og ønsker å dø. Det er vel ingen profet som har et så sterkt ønske om å få dø som Jona. Da taler Herren til Jona om hans miskunnhet overfor den som vender om – til og med dyrene har Herren omsorg for.

Hvorfor domsord mot Ninive?

Ninive var en veldig viktig by i oldtiden og ved flere anledninger hovedstad i Assyria.

Byens ruiner kan man i våre dager finne utenfor Mosul i Irak på østbredden av elven Tigris. Lokaliseringen av Ninive var ganske ukjent inntil det 19. århundre. Mye av gjenstandene som her ble funnet er spredt rundt omkring i mange av verdens muséer. Og en god del ble også ødelagt av ISIS som følge av krigshandlingene i Irak for få år tilbake. De ødela også det som ble sagt å være Jona's grav, selv om noen mener at hans grav ligger i dagens Libanon.

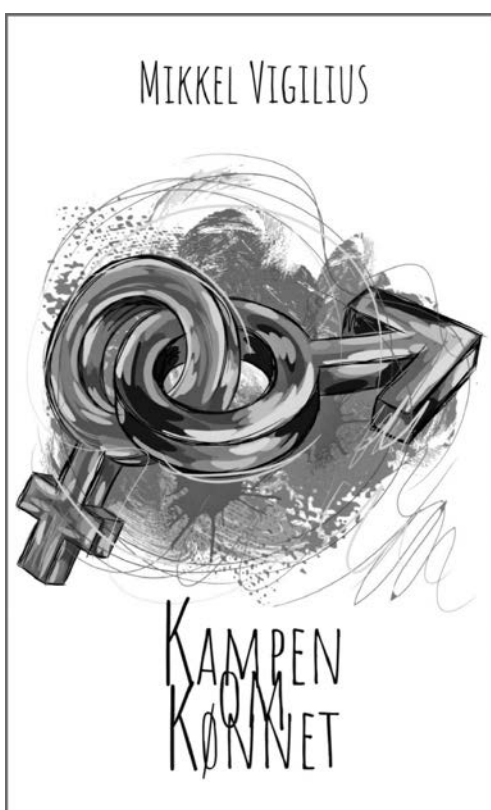
Det assyriske imperiet eksisterte gjennom en periode på om lag 750 år fra ca 1350 f.Kr. På sitt sterkeste var de en fryktet stormakt – på et tidspunkt klarte de endatil å overta Egypt. Men dets ekspansjon skjedde ved bruk av rå makt og vold. Assyria må kunne betegnes som et av de mest grusomme og brutale regimer historien har sett. Det var assyrerne som begynte å korsfeste folk – de kunne samtidig

henrette tusenvis av personer på denne måten. Det var et terror-regime. Slik grusom framferd blir registrert hos "Gud Fader, den Allmechtige, som skapte himmel og jord." Og handlingene får konsekvenser – som et menneske sår, må det også høste – se Gal. 6,7ff.

Hvorfor forsøker Jona å unndra seg Herrens kall?

Her er det flere teorier. Noen rabbinere mener at Jona forsøkte å flykte bort fra Guds kall fordi han tidligere hadde profetert om Jerusalems ødeleggelse, uten at det skjedde slik som han sa. Folket omvendte seg også her. Kanskje tenkte Jona at det samme kunne skje i Ninive og det ønsket han ikke.

Et annet aspekt var at Assyria var en av Israels fremste fiender og det kan godt tenkes at Jona fryktet for sitt eget liv dersom han som

"Til mann og kvinne skapte ham dem."
(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka "Kampen om kjønn" belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31)

jøde kom og gjorde seg til kjenne i Ninive. Dessuten hadde han på denne bakgrunn kanskje heller ikke noe imot at Ninive ble ødelagt.

Et siste forhold er at Assyria var et hedensk land med mye avgudsdyrkelse og det er derfor nærliggende å tenke at Jona, som en rett-troende jøde, verget seg mot å gjøre seg uren ved å reise til en hedensk by som Ninive. Det er også verdt å merke seg at Jona var den eneste profeten i GT som ble sendt ut for å forkynne for hedninger.

“En selvopprevevende profeti”

Vi har alle hørt om selvopprevevende profetier. Men Jonathan Cahn – en profilert messiansk jøde – kaller Jona’s profeti for en selvopprevevende profeti. Folket lot seg advare – derfor ble ikke profetien oppfylt. Det er all grunn til å tro at Jona hadde et mer omfattende budskap til Ninives befolkning enn den ene setningen – “Om førti dager skal Ninive bli ødelagt” (Jona 3,4b). Fordi Jona gikk, ble ikke byen ødelagt. Hadde Jona ikke gått er det grunn til å tro at byen hadde blitt ødelagt fordi den ikke hadde blitt advart. Dette er en sterk oppfordring til oss troende om å være frimodige vitner for Herren der han har satt oss. Videre skal vi merke oss at det hebraiske ordet for ødelegge er “hafak”. Det kan også bety “å bli snudd opp ned, forandret og omvendt”. Slik ble de frelst fra dommen. Det samme ordet som innebærer dom – betyr altså også bot eller frelse fra dommen. Et vidunderlig

paradoks – takket være dette paradokset er det frelse å få gjennom Jesu fullbrakte offer på Golgata. Således kan vi på et vis si at profetien faktisk ble oppfylt, men på en annen måte enn Jona hadde tenkt seg.

Hvordan gikk det med Ninive?

Fordi folket i Ninive fra øverste leder og nedover, til og med blant dyrene – tok imot domsbudskapet fra Jona, ble byen berget. Gud trakk tilbake dommen mot byen og folket. Det er veldig oppmuntrende. Et hovedbudskap i Jona’s bok er: Gud vil forsoning! Men ikke uten en sann bekjennelse av synd og omvendelse fra alle vonde gjerninger ved å lukke Jesus inn i våre hjerter/vår nød.

Dessverre ble Ninives omvendelse ikke langvarig. Allerede i år 722 f.Kr. – kanskje ca 45 år etter at Jona hadde vært i Ninive – bortførte assyryerne befolkningen i Nordriket av Israel.

I ca år 620 blir en annen profet fra Galilea-området – Nahum (Kapernaum er oppkalt etter ham) – sendt til Ninive for å rope ut et domsbudskap mot byen. Og nå er begeret fullt – det er rett og slett for sent å snu om. I år 612 f.Kr. faller Ninive i hendene på Babylon og få år senere forsvinner hele det assyriske imperiet.

Mye å lære fra Jona

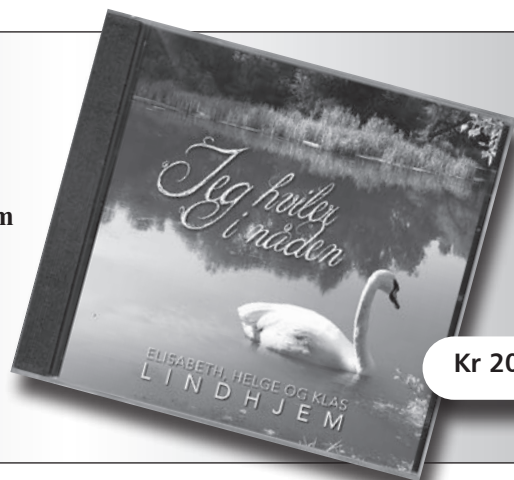
Jona’s bok er på flere måter aktuell i vår tid. Først og fremst gjelder det budskapet om dom

CD

”Jeg hviler i nåden!”
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

og undergang for alle som vender Gud ryggen – *“for denne verdens gud har forblindet de vantros sinn”* (2 Kor. 4,4). Videre at Gud vår Far tar imot enhver synder som vender om og av hjertet ønsker å bli ledet av hans ord og vilje.

Et annet viktig læringspunkt er dette Gud taler til Jona to ganger i kap. 4 – ref vers 4 og 9. *“Er det med rette du er så harm”?* Vi lever i en tid hvor terskelen for å bli harm, fornærmet eller krenket i mange tilfeller er altfor lav – også innenfor de kristnes rekker. Mye av dette er ikke drevet av Guds Ånd – men menneskelig stolthet, selvhøytidelighet og selvmedlidenhet. Skriften sier: *“For Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde”*. (1 Pet. 5,5b). Guds respons på spørsmålet han rettet til Jona var i praksis: Løft blikket! Se deg omkring! Her er mange mennesker og dyr som jeg har medynk med. Det minner om Jesu hjertelag i Matt. 9,36: *“Da han så folket, fikk han inderlig medynk med dem, for de var herjet og forkomne som får uten hyrde.”* Mens Jona hadde fokus på seg selv og et tre som han selv ikke hadde hatt noe arbeid med. Herrens hovedfokus er på menneskene.

Bibelske eksempler på bønn og faste

Vi har flere eksempler i Bibelen på hvor virkningsfullt dette redskapet er.

a) 1 Mos. 18,14 – 19,29. Dette er avsnittet hvor Abraham ber for Sodoma/Gomorra. På en måte er dette et veldig oppmuntrende avsnitt som viser oss viktigheten av gjenfødte kristne på ethvert sted/land. Abraham går inn i en slags forhandling med Gud og får gjennomslag for at 10 rettferdige var nok for å berge byen fra undergang. Nå var det ikke 10 rettferdige i byen – derfor ble den ødelagt – men likevel ble Lot og hans familie berget ut av byen. Kanskje bodde det 5,000 mennesker i denne byen da katastrofen inntraff, 0,2% rettferdige hadde da vært nok for å berge byen.

b) 2 Krøn 20,1-30. Kong Josjafat trues av fiendtlige naboer. Kongen utroper en aksjon preget av faste og bønn. Resultatet er at fiendens hær ødelegger seg selv.

c) Esra 8,21-23. Guds folk skulle hjem fra

eksil i Babylon. Det var en farefull hjemreise – men de stolte mer på Gud enn på menneskelige krefter. Og de ble beskyttet. Dette viser oss at det er kampen i den åndelige verden som ble avgjørende! Bruk av de bibelske åndelige våpen førte til seier på det naturlige og materielle plan.

d) Ester kap 4-10. Ved hjelp av bønn og faste ble en truende katastrofe forvandlet til triumf. Haman kastet lodd om hvilken dag jødene skulle tilintetgjøres. Som kjent var loddkasting en form for spådom eller varsel (slik vi også ser det i Jona kap. 1). Således ble den åndelige verden involvert. Men Ester og hennes hjelpere tok utfordringen og startet med bønn og faste. Resultatet ble en palassrevolusjon av dimensjoner! Og jødene ble berget fra den mest farefulle trussel de noen gang har stått overfor.

Et historisk eksempel fra USA

Formelt sett har vi en dag i året som vi i Norge

kaller for bots- og bededag. Det pleier å være den siste søndagen i oktober hvert år. Selv om både tekster, salmer og liturgi har et alvorstungt preg over seg på denne dagen, tviler jeg på at denne dagen er særlig annerledes enn andre dager for det store flertallet av bekjennende kristne i vårt land. Går vi noe tilbake i historien ble det også fra myndighetenes side utlyst spesielle bots- og bededager f.eks. relatert til store ulykker. Nå snakker vi heller om landesorg o.l.

Men vi har et godt eksempel fra USA for snart 160 år siden. På bakgrunn av den tragiske borgerkrigen som da hadde rammet USA, tok Senatet et initiativ som ble fulgt opp av daværende president Abraham Lincoln. Han sendte ut følgende erklæring:

“En erklæring om en dags nasjonal ydmykelse gjennom faste og bønn”

Ettersom Senatet i USA, ved ydmykt å anerkjenne Den Allmektige Guds overherredømme og rettferdighet i alle relasjoner blant mennesker og nasjoner, har de bedt Presidenten å utpeke og sette til side en dag for nasjonal bønn og ydmykhet;

Ettersom det er alle nasjoners og alle menneskers plikt, å stå i det rette avhengighetsforhold til den overstyrende Guds makt, bekjenne sine synder og overtredelser med ydmyk sorg,

men likevel med en fast overbevisning be om ekte tilgivelse og nåde. Dette får vi del i ved å anerkjenne den herlige sannhet, proklamert ved Den hellige skrift og bevist gjennom alle tider – bare de nasjoner blir velsignet som bekjenner at Herren er Gud;

Og, ettersom vi vet, ved Hans guddommelige lov, at både nasjoner og individer er gjenstand for straff og tukt i denne verden. På denne bakgrunn burde vi frykte at den tragiske ulykke som en borgerkrig representerer, og som nå avfolker vårt land, kan bli lagt på oss som en straff for våre overmodige synder. Dette skaper et behov for en nasjonal reformasjon for oss som folk. Vi har vært mottakere av himmelens største gaver. Vi har blitt spart gjennom alle disse årene med fred og fremgang. Vi har vokst i antall, rikdom og makt som ingen annen nasjon noensinne. Men vi har glemt Gud. Vi har glemt hans nådige hånd som har gitt oss fred, framgang og styrke. Og så har vi forgjeves innbilt oss, i vår svikaktighet, at alle disse velsignelsene ble produsert ved vår egen overnaturlige visdom og fortrefelighet. Forgiftet av en ubrutt suksess, har vi blitt for selvtilfredse til å kjenne trang for forløsning og livsnødvendig nåde. Vi er for stolte til å be til den Gud som skapte oss! Det sømmer seg således for oss å ydmyke oss fremfor Den Allmektige som vi har fornærmet og bekjenne våre nasjonale synder samt be om renselse og tilgivelse.

Som en oppfølging på denne anmodningen, og fordi jeg fullt ut støtter Senatets synspunkt, proklamerer jeg med dette at vi skal reservere torsdag 30 april 1863, som en nasjonal bots-, faste- og bededag. Og jeg ber herved hele folket om at dere denne dagen avstår fra deres vanlige gjøremål. La oss denne dagen, på de ulike steder hvor vi kan samles til gudstjeneste, enten offentlig eller privat, stå sammen og holde dagen hellig for Herren, og innvie oss til ham og ydmykt ta imot det som Han måtte pålegge oss ved en anledning som denne.

Når vi gjør dette sant og ærlig, la oss da også hvile ydmykt i håpet vi har fått fra Ham, at et felles rop fra en nasjon vil bli hørt og besvart med velsignelse, og ikke noe mindre enn tilgivelse for våre nasjonale synder samt gjenopprettelse av vårt oppdelte og lidende land til dets tidligere lykke, samhold og fred.

Som vitne på dette skriver jeg mitt navn og fester herved USAs segl på denne erklæring.

Gjort i byen Washington 30 mars 1863 i det 87. år i den amerikanske stats uavhengighet.
Abraham Lincoln, President”

Det meste av det som her står er skremmende aktuelt for Norge. Denne erklæringen ble enstemmig vedtatt av Senatet. Det er vel tvilsomt om noen stortingsrepresentant i Norge ville våget å fremme et slikt forslag i våre dager. Og det er uansett høyst sannsynlig at det ville blitt avvist med overveldende flertall.

Hva trenger vi i Norge?

Etter å ha arbeidet med denne artikkelene har det blitt stadig klarere for meg at vi i Norge og mange andre steder i verden har et desperat behov for vekkelser. Og den må begynne med oss som bekjenner Jesu navn. Måtte Herren reise opp forkynnere i vårt land som ved Guds store nåde er i stand til å nå inn til hjertene med et sant bibelsk budskap om synd og nåde som fører til vekkelser, omvendelse og nytt liv. Da kan vi igjen få oppleve det som Elias Blix sier i Fedrelandssalmen: “Du sende ditt ord til Noregs fjell, og ljøs over landet strøymde.”

Så er det sikkert noen som vil si at det er

for sent, sekulariseringsprosessen går stadig raskere, ingen vil høre, hvorfor mase mer om dette? Uansett om noen vil høre eller ei, er det veldig viktig at budskapet blir formidlet. Elie Wiesel skriver et sted:

“En mann gikk rundt i Sodomas gater for å mane folket til omvendelse. Men ingen brydde seg om ham. Likevel fortsatte han med å rope.

“Du mann i Sodoma, hvorfor roper du om folkets synd? Ingen hører på deg!”

“Jeg roper ikke for at jeg tror folket forandrer seg, men jeg roper for at folket ikke skal forandre meg!” □

Bok:

“Levende forkynnelse
eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

Når grensene viskes ut blir det meste mulig

AV KJELL SKARTVEIT

Det er 4. søndag i advent. Det er på tide å la julefreden senke seg, ta seg tid til å tenke. Vi gjør det for lite i våre dager.

Døperen Johannes, vi var innom ham forrige søndag, er en hovedperson i adventstiden. I dag handler en av lesetekstene om Marias møte med Elisabeth, moren til Johannes. Hun var gravid med Johannes da dette møtet finner sted, og Lukas skriver at da Elisabet hørte Marias hilsen, sparket barnet i magen hennes. Hun ble fylt av Den hellige ånd og ropte høyt:

“Velsignet er du blant kvinner, og velsignet er frukten i ditt morsliv. Men hvordan kan det skje at min Herres mor kommer til meg? For da lyden av din hilsen nådde øret mitt, sparket barnet i magen min av fryd. Og salig er hun som trodde, for det som Herren har sagt henne, skal gå i oppfyllelse.”

Maria ble ifølge Lukas hos Elisabeth og hennes mann, Sakarja, i tre måneder før hun vendte hjem.

Da døperen Johannes virket og beredte grunnen for Jesu virke, søkte han ensomheten i ødemarken for å være nær Gud. Mennesket

trenger ofte en slik ensomhet for å få tid til å tenke og få plass til åndelig konsentrasjon.

Dette er et av flere budskap i adventstiden. Men vi lever i en tid og kultur som motarbeider alle forsøk på kontemplasjon, vi distraheres av kravet om alltid å være tilgjengelig, eller vi ikke klarer å la være.

Mange kristne sier ofte de vender tilbake til noen utvalgte vers i Bibelen. På det teologisk-politiske området vender jeg stadig tilbake til USAs grunnlovsfedre og deres virkelighetsforståelse. De forstod hva deres misjon var, hvem de skulle tjene. Denne forståelsen utmeislet de i påstanden om at det er en selvinnsynende sannhet at alle mennesker er født like, at vi alle har fått visse umistelige rettigheter av vår skaper, og at retten til liv, frihet og streben etter lykke er blant disse. De pekte deretter på de politiske institusjoner og hevdet at regjeringer er innstiftet blant menneskene for å sikre disse rettighetene.

Som Johannes visste de hvem som var deres herre, og det er all grunn til å tro at de hadde brukt nok tid i ensomhet til å tenke gjennom hva som var til det beste for landet de skulle etablere. Et annet viktig forhold, er at de anerkjente at noe var større enn demokratiet, folkeviljen og dem selv. De kunne ikke vedta en politikk som var i strid med Guds vilje. Det var Gud som hadde gitt oss umistelige rettigheter og retten til å leve i frihet og søke lykken. Samtidig var det Gud som sa at livet var hellig, og det var innenfor disse rammene politikerne skulle opptre (hvilket ikke betyr at alt de vedtok var perfekt).

Amerikanerne trodde på en sannhet om mennesket, at det var Gud som hadde gitt oss denne sannheten, og at det var regjeringens oppgave å forsvare de rettighetene denne sannheten ga oss.

Det er lite med våre egne politiske ledere

som minner om datidens lederskap. USAs grunnleggere forstod at myndighetenes rolle var å tjene folket, sikre friheten og etablere institusjoner som oppfylte disse hensiktene. De hadde Jesus Kristus, menneskesønnen som vasket disiplenes føtter, som ideal.

Det liberale demokratiet utfordrer denne tradisjonelle forståelsen av demokratiet. Det ser knapt noen begrensninger i hva det kan befatte seg med. Retten utgår ikke lenger fra Gud, men heller ikke nødvendigvis fra det som defineres som folkeviljen. Nå er det hva man omtaler som grunnleggende rettigheter, eller menneskerettigheter og internasjonale forpliktelser som definerer både grensene og statenes forpliktelser. Det fører til at idealet om institusjoner som skal sikre vår frihet og rett forvitrer, nå etablerer vi institusjoner som i stadig større grad fjerner seg fra Guds autoritet. Vi kaller dem grunnlovsdomstoler og menneskerettigheter. EU har vedtatt at abort (eller kvinners reproduktive rettigheter som man liker å kalle det) og LHBTIQ-rettigheter er menneskerettigheter.

I Østerrike har denne forståelsen av “grunnleggende rettigheter” ført til at den politiske ledelse bøyer seg for landets grunnlovsdomstol

når den vedtar at landets forbud mot assistert selvmord må oppheves. Det er som å se Pilatus i ny skikkelse.

Det interessante er at det er nettopp en slik makt et utskjelt land som Polen ikke vil gi sin egen grunnlovsdomstol. Polen vil nemlig ikke la seg styre av liberale dommere som definerer menneskerettighetene slik de selv finner for godt og som kan tvinge landets politiske ledelse til å bøye seg. Som USAs grunnlovsfedre vet de hvor grensene for deres politiske virke bør gå.

Slik Polen i dag våger å kritisere EU, kritiserte Johannes døperen i sin tid kong Herodes på grunn av ekteskapet med svigerinnen Herodias. Det kostet Johannes til slutt livet.

Det er lenge siden vi i Norge hørte noen politikere si at de burde følge Guds vilje og at deres fremste oppgave var å sikre folks frihet. For USAs grunnleggere var det Guds vilje som beskyttet folket og forpliktet ledelsen til det samme. Det var som Alexis Tocqueville sa det i 1830-årene: Demokratiet i USA fungerte fordi folket var troende, han hadde ikke sett et så kristent folk noe sted. I dag er det få som tror, og da blir demokratiet deretter. □

Godt tilbud

Bestill Bibelsk Tro for 2023.
I tillegg får du nr 5 og 6 av 2022.

Postboks 67, 4349 Bryne eller e-post:
btpost@bibelsk-tro.no

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som
følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Om syndene er ...

AV GUDMUND VINSKEI

”Kom, la oss gjøre opp vår sak! Sier Herren. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som ull.” Jes 1,18

Det er noen som plaget av sin synd og sitt fall flykter bort fra Gud. Kain var en av dem. Skylden min er større enn jeg kan bære, klaget han og flyktet. Gjør du det samme, så er du et ulykkelig menneske. Jeg har møtt noen slike, og har så ofte tenkt på om det var mulig å få gi dem et ord fra Herren – en av rosene jeg fant langs veien – så de kunne stanse i sin ville flukt og finne frelse og fred. Hør nå, kjære venn! Om syndene dine er som purpur, som skarlagen, det vil si, store, svarte mørkerøde, uutslettelige, uopprettelige – så er det likevel håp. Du kan gjøre noe med dem. Ja, om du bruker mye såpe og lut – det vil si all din egen kraft og energi – så blir de som før, sier Guds ord.

Men ordet her sier at Gud kan. Han kan gjøre syndene som er som purpur – så hvite som

snø. Han kan gjøre syndene som er som skarlagen – så hvite som ull.

Stans i din flukt bort fra Gud. Kom, sier Herren, la oss gjøre opp vår sak. Si det nå til Gud slik det er. Han vet det fra før, men han vil høre det fra din munn. Så tilgir Gud deg, renser deg for Jesu skyld.

Just som jeg er – så syk og trett,
I synd og skam, i mørke tett,
La blodet rense bort hver plett!
Jeg kommer, o Guds Lam, til deg.

(Fra boka ”Roser langs veien”, Lunde forlag) □

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord

Kontonummer: 3201.59.73713

Årskontingenten

Ett år har gått, og vi ser fram mot et nytt nådeår fra Herren.

Vi vet ikke hva det vil bringe til hver enkelt av oss,
men Herren er god og hans miskunnhet varer til evig tid.

Vi i redaksjonen vil først og fremst takke Herren
for året som snart er omme.

Takk for forbønn, omsorg og gaver til bladet i året som snart er slutt.

Vi håper dere setter pris på det og fortsatt ønsker å få det tilsendt.

I dette nummer finner du en giroblankett.

Den vil minne deg om at det er tid til å
fornye ditt abonnement for 2023.

Gaveabonnement

Kanskje du tenker på å gi bladet til slekt eller venner! Da kan du
 gjerne skrive til oss og oppgi navn og adresse til
 den/dem du ønsker å gi et årsabonnement til.

Alle nye abonnenter for 2023 får nr. 5 og 6/2022.

Gironummer finner du på side 1 i bladet.

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk embetseksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Gudmund Vinskei (1920-1986)

Misjonær og misjonssekretær i NLM.

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Fritidsforkynner.

Harald Claudius

Født i 1945 i Tromøysund Økonomisk gymnas 1964. Ex. Phil. 1965, Fjellhaug Misjonsskole 1965-67, 3 årig lærerutdannelse m. engelsk i Volda Utdannelse i musikk i Bergen og Trondheim. Kristendom hovedfag v/Uio

1968-2004 ansettelse som lærer/lektor i grunnskolen. Nå fritidsforkynner

Kjell Dahlene

Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/ rektor ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå fritidsforkynner.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Jonas Dahl (1849-1919)

Norsk prest, forfatter og salmedikter

Jon Olav Østhus

Født på Fogn (Finnøy kommune) i 1953. Siviløkonom fra Norges Handelshøyskole i 1979. Ledende stilling i et internasjonalt oljeserviceselskap.

Ove Eikje

Født 1957 i Tysvær. Lundeneset handelsskole 1974-76. Fjellhaug Bibelskole 1976-77. Har jobbet som

abonnementssekretær, journalist og redaksjonssekretær i Utsyn, inforeder og markedsjef i Lunde Forlag, og journalist i Kristelig Pressekontor (KPK) og Dagen.

Ludvig Hope (1871-1954)

Predikant og generalsekretær (1931-36) i Det norsk-lutherske Kinamisjonsforbund som etter 2. verdenskrigen byttet navn til Norsk Luthersk Misjonssamband. Hope regnes som en av det 20. århundrets mest sentrale kristenledere i Norge

Nils Dybdal-Holthe

Født 1934 i Vikedal. Eksamen i pedagogikk og mellomfag i kristendom ved Lund universitet i Sverige. Volda lærerskole (1968). Spesialpedagogikk grunnfag (1971). Har vært lærer og forkynner i flere år. Generalsekretær i Muhammedanermisjonen 1986-1993. Nå frivillig forkynner.

Phillips Brooks (1835-1893)

Amerikansk prest, biskop og forfatter

Trygve Bjørkrheim (1904-2001)

Cand. theol. Redaktør i "Utsyn" (NLM), forynner, lærer og dikter.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Søndag	27. nov	11.00	Terje Thorsen	
Søndag	04. des	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg	
Onsdag	07. des	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	11. des	11.00	Eivind Gjerde	Nattverd
Søndag	18. des	11.00	Oddvar Dahl	
Onsdag	04. jan	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	08. jan	11.00	Oddvar Dahl	
Søndag	15. jan	11.00	Eivind Gjerde	Nattverd
Lørdag	21. jan	19.30	Steinar Malmin	Den indre Sjømannsmisjon
Søndag	22. jan	11.00	Steinar Malmin	Den indre Sjømannsmisjon
Søndag	29. jan	11.00	Per Tjøstheim	
Onsdag	01. feb	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	05. febr	11.00	Axel Saxe	

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Du kom, Herre Krist

*Du kom, Herre Krist, i vår håpløse natt.
Og verdens lys ved ditt komme.
Fra himlen du bragte en dyrebar skatt.
Vår armod for evig er omme.
Vi lovsynger Jesus, vår Frelser.*

*Du kom, Herre Krist, i vår sorg og vår nød,
gikk inn i vår kval og og vår kvide.
Du sonet vår synd, og du døde vår død,
da du for vår skyld måtte lide.
Vi takker deg, Jesus, vår Frelser.*

*Du kom, Herre Krist, gjorde alle ting vel,
og livet ble nytt ved din nåde.
Med håp og med kjærlighet fylles vår sjel,
og du for vår framtid vil råde.
Vi priser deg, Jesus, vår Frelser.*

*Du kom, Herre Kristus, - det største har hendt.
Nå er vi uendelig rike.
En håpets og sannhetens stjerne ble tent,
en livssøl som ei har sin like.
Vi hilser ditt komme, o Jesus.*

Av Trygve Bjerkrheim

